

Jeden z Vánočních ostrovů

Svět by se obešel bez mnoha věcí, bez hedvábného papíru, vodotrysků i pleteného zboží, nemá smysl to přeceňovat, nemá smysl přikládat hedvábnému papíru takovou váhu, ale bez pořádku se nic neobejde, bez pořádku si svět nelze představit, začíná to u nejmenších věcí, u ručníku na ruce, který nemůže být kdekoliv, který musí být po ruce, není možné ztrácet čas zbytečným hledáním, týká se to i kartáčku na zuby, má své místo ve skleničce, sklenička na polici, polička v koupelně, koupelna v domě, řekněte, jak by to vypadalo, kdyby byl kartáček někde ve větru, vítr v parku, park na křižovatce, křižovatka v ordinaci zubního lékaře, uvažte sami, u zubaře by křižovatka překážela, lékař nemůže čekat na zelenou, když spěchá s plombou ke křeslu, taková práce nestojí za nic, řekl by lékař a měl by pravdu, pořádek je pořádek, bez pořádku se nic neobejde, jsou ale mnozí, kteří to nechápou, například tenhle chlapec

jménem Ondřej, má rád Vánoce a malý ostrov v Tichomoří, myslí na Vánoce, i když Vánoce nejsou, nedejme se ukolébat, jsou takoví, kteří neuvažují o pořádku, malý chlapec, a chce mít doma ostrov, který má své místo v Tichém oceáně, chce ho mít pro sebe, ale to není to hlavní, nejde přece o tu trochu písku a jednu mizernou palmu, je to totiž ostrov docela nepatrný, jde o pořádek, dítě se musí o pořádku učit, ale Ondřeje si nikdo nevšímá a uvidíme, kam to povede.

Ostatní děti jsou veselé, Ondřej se trápí, kudy chodí, není s ním řeč, takové přání je značně náročné, kde vzít Vánoce, kde vzít tichomořský ostrov, zná ho jen ze školní mapy, ale jednoho zimního dne dostane nápad, a když ve třídě nikdo není, vystřihne ostrov s kouskem moře, skoro se to nepozná, mapa je veliká, ostrov je docela malý, s jednou palmou, ale Ondřejovi docela stačí, má ho doma na zahrádce, zahrádka je celá pod sněhem, ale na ostrově je příjemné teplo, písek je vyhřátý, pod palmou je vánoční stromek, je to totiž Vánoční ostrov, Vánoční ostrov, na kterém jsou pořád Vánoce, Ondřej leží na písku a jí cukroví, koupe se v kousíčku modrého moře a sbírá lastury, ale to dá rozum, takhle to

dlouho nemůže zůstat, ve škole nejsou Vánoce, ve škole se učí, je hodina zeměpisu, probírá se Tichomoří, učitel se moří s žáky, kde jsou Vánoční ostrovy, ptá se, ale žák nemůže jeden ostrov najít, nejsou všechny, jeden chybí, sednout, říká učitel a hledá sám, ale marně, ještě nedávno tady byl, nemohl přece zmizet, to nikomu neprojde, viník musí být potrestán, hněv můj i pana ředitele padne na jeho hlavu, a žáci ani nedutají, považte, jeden ostrov chybí a podívejme se, Ondřej chybí také, není to nápadné, co říkáte, ti dva budou spolu, říká učitel, a protože je učitel, pošle školníka, školník si bere klapky na uši, mrzne a na zahrádce, celé pod sněhem, leží Ondřej na

žlutém písku a jí cukroví ze stromečku, je ho tam ještě dost, má se tedy na co těšit.

Máš se tedy na co těšit, říká školník, lepí na moře cedulku s číslem, sepisuje ostrovní inventář, jedna hromada prvotřídního písku, kokosová palma, dvacet devět lastur různé velikosti a tak dále a tak dále, školník dává celou věc do pořádku, pískem posype klouzačku před školou, lastury dá do kabinetu a palmu do ředitelny, všechno tam, kam patří, ve všem musí být pořádek, říká ředitel Ondřejovi, hovoří s ním mezi čtyřma očima, tak je to správné, měl to udělat už dávno, nic takového se nemuselo stát, moře nemůže být jednou tady a podruhé tam, jak by takový zeměpis vypadal, říká ředitel a Ondřejovi se rozsvěcí v hlavě, moře nemohou být tady a zítra tam, to je pravda, chudák učitel, jak by měl učit zeměpis, bez pořádku si nelze nic představit, začíná to u nejmenších věcí, nemá smysl přeceňovat hedvábný papír nebo vodotrysky, ale pořádek je něco jiného, na pořádek je třeba dbát.

